

वा० रा०

॥४३॥

एवंविधकर्मकर्तुर्नेहसुखमित्याह ॥ उद्वेजनीयइति ॥ उद्वेजकइत्यर्थः ॥ नृशंसोघातुकः क्रूरः एवंगुणकईश्वरोऽपि नतिष्ठति ॥ नचिरं तिष्ठति ॥ ३ ॥ तदेवाह ॥ कर्मत्यादि ॥ सर्वजनोहंति ॥ अकृतापकारोपि हंति ससर्ववध्यइतियावत् ॥ ४ ॥ अप्राप्तप्राप्तीच्छा कामः ॥ प्राप्ताधिकेच्छा लोभः ॥ तस्य पापस्यांतं स्वनाशरूपं परिपाकं पश्यति ॥ पापफलमनु भवतीत्यर्थः करकावर्षोपलास्तान्ति करकात्सा ब्राह्मणी रक्तपुच्छिकेव रक्तपुच्छिकायाः करका विषं तन्निगणमात्रेण तन्मृत्युरितिप्रसिद्धिः सा यथा स्वानर्थमपश्यंती ॥ तदुक्ते भोजनोत्तरं तन्नाशंलोकः पश्यति एवं यः कर्मकरणकाले नाशकमिदमिति न बुध्यते तस्य तत्कर्मप्राप्तमंतं नाशं लोकोद्दृष्टः सन्पश्यतीत्यर्थइतिकतकः ॥ ५ ॥

उद्वेजनीयोभूतानांनृशंसःपापकर्मरुत् ॥ त्रयाणामपिलोकानामीश्वरोपिनतिष्ठति ॥ ३ ॥ कर्मलोकविरुद्धंतुकुर्वाणक्षणदाचर ॥ ती क्षणंसर्वजनोहंतिसर्पदुष्टमिवागतं ॥ ४ ॥ लोभात्पापानिकुर्वाणःकामाद्वायोनबुध्यते ॥ दृष्टःपश्यतितस्यांतंब्राह्मणीकरकादिव ॥ ५ ॥ वसतोदंडकारण्येतापसान्धर्मचारिणः ॥ किन्नुहत्वामहाभागान्फलंप्राप्स्यसिरक्षसा ॥ ६ ॥ नचिरंपापकर्माणःक्रूरालोकजुगुप्सिताः ॥ ऐश्वर्यंप्राप्यतिष्ठंतिशीर्णमूलाइवद्रुमाः ॥ ७ ॥ अवश्यंलभतेकर्ताफलंपापस्यकर्मणः ॥ घोरंपर्यागतेकालेद्रुमःपुष्पमिवार्तवम् ॥ ८ ॥ नचिरात्प्राप्यतेलोकेपापानांकर्मणांफलं ॥ सविषाणामिवान्नानांभुक्तानांक्षणदाचर ॥ ९ ॥ पापमाचरतांघोरंलोकस्याप्रियमिच्छतां ॥ अहमासादितोराजाप्राणान्हंतुंनिशाचर ॥ १० ॥ अद्यभित्त्वामयामुक्ताःशराःकांचनभूषणाः ॥ विदार्यातिपतिष्यंतिवल्मीकमिव पन्नगाः ॥ ११ ॥

ततः किं तत्राह ॥ वसतइति ॥ किंतु फलमये प्राप्स्यसि तन्नविद्यइतिशेषः ॥ ६ ॥ इदंतु प्रत्यक्षमित्याह ॥ नेति ॥ पापकर्माणः पूर्वपुण्येनैश्वर्यं प्राप्यापि नचिरं तिष्ठंति ॥ ७ ॥ काले पापानुभवकाले घोरं दुःस्वरूपफलं ॥ ८ ॥ ९ ॥ घोरं कर्मणः फलं भवतीतिशेषः ॥ अतोहेतोरहंराजा दुष्टनिग्रहाधिकारी हेनिशाचर रक्षसां प्राणान्हंतुं आसादितोऽक्रविभिरितिशेषः ॥ त्वयेतिवा ॥ राज्ञेतिपाठे राज्ञादशरथेनासादितोनियुक्तइत्यर्थइतितीर्थः ॥ १० ॥ अद्य मया मुक्ताबाणाः त्वद्वपुर्भित्वा भूमिं विदार्यातिपतिष्यंति भुवमतिक्रम्य पतिष्यंति ॥ पातालं गमिष्यंति इतियावत् ॥ ११ ॥

आ० कां०

॥४३॥